

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/862/2015
Identifikačné číslo spisu:	8712209112
Dátum vydania rozhodnutia:	11.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8712209112.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu E. J., bývajúceho v N. zastúpeného JUDr. Viktorom Novýsedlákom, advokátom so sídlom v Poprade, L. Svobodu č. 2674/1, proti žalovaným 1/ I. X., bývajúcemu v X., 2/ Slovenskej autobusovej doprave Poprad, akciová spoločnosť, so sídlom v Poprade, Wolkerova č. 466, IČO: 36479560, zastúpenej JUDr. Vitalijom Frankom, advokátom so sídlom v Prešove, Slovenská č. 69, 3/ KOOOPERATÍVA poisťovni, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 4, IČO: 00585441, o zaplatenie 42 822,55 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20 C 139/2012, o dovolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 12. februára 2015 sp. zn. 11 Co 31/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná 2/ je povinná v lehote 3 dní zaplatiť žalobcovi trovy dovolacieho konania vo výške 40,65 € do rúk JUDr. Viktora Novýsedláka, advokáta so sídlom v Poprade, L. Svobodu č. 2674/1.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad uznesením zo 17. decembra 2013 č.k. 20 C 139/2012-95 rozhodol tak, že I. zaviazal žalovanú 3/ zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 1 804,18 €, II. žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal, III. zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 2 304,58 € a IV. zaviazal žalovanú 3/ zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za návrh v sume 47,50 €. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval § 142 ods.1, 3, § 151 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením z 12. februára 2015 sp. zn. 11 Co 31/2014 uznesenie v napadnutej výrokovej časti I. zmenil tak, že žalovanú 3/ zaviazal zaplatiť žalobcovi 2 258,94 € trov prvostupňového konania; náhradu trov odvolacieho konania žalovanej 3/ nepriznal. Ďalej zmenil uznesenie v napadnutej výrokovej časti III. tak, že vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou 2/ žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania a súčasne žalovanú 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 53,69 €. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa nesprávne nepriznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanej 3/ náhradu za niektoré úkony právnej služby (ktoré v odôvodnení špecifikoval), za vykonanie ktorých vznikol

advokátovi zastupujúcemu žalobcu nárok na odmenu. Pokiaľ ide o povinnosť žalobcu zaplatiť žalovanej 2/ náhradu trov prvostupňového konania, poukázal na to, že žalobca zobral voči žalovanej 2/ žalobu späť, a preto mal súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách aplikovať § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. O náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu žalobcu k žalovanej 2/ rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ dovolanie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, keď zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 2 304,58 tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Poukázal na to, že svojím konaním nezavinila zastavenie konania voči nej, počas celého konania sa správala zodpovedne a svojou aktívnou účasťou prispela k bezproblémovému konaniu a rozhodnutiu. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie žalovanej 2/ nie je prípustné, navrhol ho odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalovaná 2/ (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už najvyšší súd konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je tretou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalovaná 2/ napadla dovolaním také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nie je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť jej dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplyva. Treba dodať, že ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania.

Dovolanie žalovanej 2/ by v danom prípade bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998).

Žalovaná 2/ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nenamietala a existencia týchto vád v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka namieta, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovanej 2/ nevyplýva z § 239 O.s.p., nepreukázala sa existencia niektorej z vád vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., odmietol najvyšší súd dovolanie žalovanej 2/ ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej 2/, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) a tieto aj vyčísлил. Dovolací súd priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta, ktorý ho zastupoval už v konaní na súdoch nižšieho stupňa, za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu žalovanej [§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 vyhlášky vo výške 32,26 €, čo s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (8,39 €), predstavuje spolu 40,65 €.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.